

ntus adiuuentis licet tractet de omnibz
entibz: nō tñ q̄ntū ad oīa cognoscibilia d
eis. qz nō q̄ntū ad eoz p̄ria cognoscibilia
Ad tertū dico q̄ secūda p̄s minor
ris est falsa. s. qz in p̄nis p̄ncipis p̄ualit
inducunt oēs p̄dusiones fabiles Ad
p̄banonē dico q̄ sic termini subiecti sunt
cōmunes: ita termini p̄dicati. qñ igit ter
mini subiecti distributi accipiunt p̄ oī
bus: nō accipiunt p̄ oībz nisi respectu ter
minoz p̄dicatorū q̄ sunt cōmūmissimi. z
p̄ p̄ns p̄tute talū p̄ncipioz non p̄dicant
de inferioz: nisi p̄dicata cōmūmissima.
Hoc patet rōne. qz mediū nō potest esse
propt̄ qd̄ respectu alicui⁹ passiois: nisi q̄
includit p̄ualiter in rōne illi⁹ mediū. In
rōne autē subiecti cōmūmissimi p̄ncipij n̄
includit p̄pter qd̄ aliq̄ passio p̄ticularis:
sed tñ cōmūmissima. Hoc patet in exem
plo. qz illa: omne torū est mar⁹ sua p̄te. et
si includat illā: q̄ternan⁹ est maio: bina/
rio. et alias siles de eoz p̄dicato: nō tñ
includit istas: q̄ternan⁹ est duplex ad bi/
nanū: ternan⁹ se habet in p̄portōe serq̄al/
tera ad dualitatem. Nam ad ista p̄dicata
oportet habere media specialia includen
tia ipsa. Ad argumenta p̄ncipalia di/
co q̄ obiectū naturale p̄t sumi vel p̄ illo
qd̄ p̄t naturaliter intelligi: vel p̄ illo ad
qd̄ potētia naturaliter inclinā: siue pos/
sit naturaliter attingere illud siue nō. Lo
quēdo autē de obiecto naturalit attingi/
bili: minor est falsa. Auctoritas autē Aui
cen. debet intelligi de obiecto ad qd̄ pos/
sentia naturalit inclinā. Potest etiā dici
qz in hac materia nō est multū adherēdū
dico Aūcēne. qz fuit de secta mahome
ti. et qd̄a posuit in p̄ha cōsona secte sue.
Uñ. qz. meraph. posuit aniam separatā na
turaliter intelligere substantiā imateria/
lē. et sic ipsam posuit p̄tineri sub p̄mo ob
iecto intellect⁹. De hac materia dictū est
ij. de aia. ac etiā dicet. iij. dist. hui⁹ p̄mi.
Ad solum nego p̄nam. qz sup̄iora oī
dinant nō sōlū ad p̄fectione naturale: sed
etiā sup̄naturalē vel dictū est: nō sic isero
ra. Ad tertū dico qz potētia intellect⁹
ua est imp̄portio: natiua veritatē reuelate
qz ipsa nō est sufficienter inclināua ipsi
us potētie ad assentiendū sibi. p̄portio/

natur autē per agens sup̄naturalē qd̄ est
sufficienter inclinātiū intellectus ad illā
veritatē causandā in ipso assensum q̄ p̄
portionē illi. Nec oportet intellect⁹ per
aliud p̄portio: nati talī agenti. qz ex se ē in
potētia obediētiā ad ipm̄ agēs. et ita
sufficienter p̄portio: nati ad hoc vt ab ipso
moueat̄.

q̄stio. ij.

Trū cognitio sup

natural⁹ necessaria viatorū: ita/
dita sic sufficienter in sacra scri/
ptura: Videt q̄ nō. qz cognitio necessa/
ria nunq̄ desit generi humano. sed sacra
scriptura nō erat in lege nature. igit rē.

Itē q̄uinqz auro: scientiāz humanāz
q̄nto acutior: tanto plus vitat sup̄fluita/
tē. sed i sacra scriptura vident cōtineri mul
ta sup̄flua: vt ceremonie z historie. Itē
Aliqua sunt de qbz non cognoscit certū
tudinaliter et sacra scriptura vtz sint pec
cata vel nō: qz tñ cognitio est necessaria
ad salutem. In oppositū arguit. qz sa
cra scriptura tradit qd̄ sit finis hoīs: pu
ta visio z fructio dei: et determinat q̄ sunt
necessaria ad illū finem cōsequēdū. s. man
data. Declarat etiā p̄ticates substantiā/
tū separatā q̄ntū est vtile viatorū nōsse. igit
tur. Rñ. In ista q̄stione sunt hereses
innūere. Quidā em̄ vetus testamentum
nō recipiūt: vt manchet dicentes ipsum
esse a malo p̄ncipio. Quidam p̄o tñ ve/
tus testamētū recipiūt: vt iudei. Quidāz
p̄o aliqd̄ vtriusqz vt saraceni: qbz maho/
metus imitē: imūditas inūeras. Qui
dam p̄o diuersas sentētiās noui testamē
ti neglexerūt: et q̄rū malo intellectu here
ses oīū habuerūt. qz ipsas ad inuicē cō/
ferre nesciērūt. Scdm̄ ei Aug. lxxij. q/
stionū. q. lxx. solet circūstantia scripturā
illuminare finiam. Has autē conuincit
Scotus octo visis: q̄rū prima est p̄renū
ciatio p̄phetica. Solus em̄ de⁹ vel ab eo
instructus p̄t certitudinaliter p̄uidere su
tura contingētia. Multa em̄ talia p̄nū
ciata in scriptura implēta sūt: vt p̄ter cō
sideranti libros p̄phetiales ex quibus nō
est dubium quin pauca sequant que re/
stant: vt ait Grego. Est igitur sacra scri
ptura a deo edita. Scda via est Scri

Rñ. ad q̄stionē 2 se a

Da vie 2 dic. 1 re

Sec

Ad ter
num.

Ad ar.
p̄ncipia.

Ad ar.
p̄ncipia.

5. Intellectus potest considerari in duas
sua car. in illa notia qz dicitur inueni
oia nō videntur ex fantasia. qz in illa
qz dicitur de malis: qz ipso illi: qz in illa
sua car. in illo assensu: qz rōne forte & de p̄o
de lxx. qz in illa qz dicitur qz dicitur qz dicitur & illo